

Sygn. akt I C 1525/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 marca 2016 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Izabela Kosińska - Szota

Protokolant: Natalia Stokłosa

po rozpoznaniu w dniu 2 marca 2016 roku w Kłodzku

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **Sp. z o.o. z siedzibą w K.**

przeciwko **D. Z.**

o zapłatę 1 284,77 zł

I. zasądza od pozwanej D. Z. na rzecz strony powodowej (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K. kwotę 96,27 zł (dziewięćdziesiąt sześć złotych 27/100) z ustawowymi odsetkami od dnia 4 września 2013 roku;

II. oddala dalej idące powództwo;

III. przyznaje kuratorowi dla nieznanej z miejsca pobytu pozwanej, adw. A. D. wynagrodzenie w kwocie 221,40 zł (dwieście dwadzieścia jeden złotych 40/100) i wypłaca je z zaliczki sądowej pod poz. (...)

IV. zasądza od pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę 31,39 zł (trzydzieści jeden złotych 39/100) tytułem kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) sp. z o.o. z siedzibą w K. wniosła o zasądzenie od pozwanej D. Z. kwoty 1 284,77 zł z ustawowymi odsetkami od kwoty 96,27 zł od dnia 4 września 2013 r., od kwoty 8,45 zł od dnia 13 listopada 2013 r., od kwoty 383,94 zł od dnia 14 grudnia 2013 r., od kwoty 383,94 zł od dnia 14 stycznia 2014 r. od kwoty 383,94 zł od dnia 13 lutego 2014 r. i od kwoty 28,23 zł od dnia wytoczenia powództwa (po sprostowaniu omyłki pismem z dnia 20 lipca 2015 r.) oraz o zasądzenie kosztów procesu.

Strona powodowa wskazała, że dokonywała rozliczeń na podstawie zalegalizowanego układu pomiarowego, a pozwana zamieszkuje w przedmiotowej nieruchomości i faktycznie korzystania z dostarczanej do nieruchomości energii. Zdaniem strony powodowej, pozwana zawarła ze stroną powodową umowę o dostarczanie energii elektrycznej w sposób dorozumiany.

W odpowiedzi na pozew kurator dla nieznanej z miejsca pobytu pozwanej wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od strony powodowej na rzecz pozwanej kosztów procesu oraz o przyznanie kuratorowi wynagrodzenia w kwocie 221,40 zł, w tym podatku VAT. Kurator podniósł, że strona powodowa nie udokumentowała swoich żądań, bowiem załączyła tylko dwie faktury nr (...) i (...), jednak nie wniosła o dopuszczenie dowodu z drugiej faktury, pozostałe dokumenty, mimo że powołane w pozwie nie zostały złożone. Kurator podniósł, że strona powodowa nie

dołączając dokumentów uniemożliwiła stwierdzenie, czego one dotyczą i raczej może chodzić o zużycie prognozowane energii, a nie faktyczne.

W piśmie procesowym strony powodowej z dnia 9 lutego 2016 r. podniesiono, że każda faktura VAT opatrzona jest takimi danymi jak wskazanie ilości kWh, zawiera szczegółowe rozliczenie zużycia energii za dany okres wraz ze wskazaniem strefy, taryfy, ilości zużytej energii w kWh oraz wartości netto i stawki VAT.

Kurator dla nieznaney z miejsca pobytu pozwanej podtrzymał dotychczasowe stanowisko w odniesieniu do pisma procesowego strony powodowej.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Strona powodowa (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K. jest następcą prawnym Zakładu (...) S.A. w W..

Okoliczność bezsporna

W dniu 3 sierpnia 1999 r. poprzednik prawny strony powodowej - Zakład (...) S.A. w W. zawarł z mężem pozwanej D. J.Z. umowę o przesyl i sprzedaż energii elektrycznej do budynku mieszkalnego położonego przy ul. (...) w M..

Dowód:

- umowa sprzedaży energii elektrycznej z dnia 03.08.1999 r. - k.12 - 15
- aneks do umowy nr (...) - k.16

Strona powodowa wystawiła fakturę VAT nr (...) za wznowienie dostawy energii elektrycznej po wstrzymaniu dostawy na kwotę 96,27 zł. Termin płatności należności określony został na 3 września 2013 r.

Dowód: faktura VAT nr (...) - k.48

Następnie strona powodowa wystawiła notę odsetkową nr (...) na kwotę 28,23 zł ze wskazaniem sześciu faktur VAT, od których naliczyła odsetki.

Dowód:

J. Z. zmarł w dniu 3 listopada 2013 r., a spadek po nim nabyła żona D. Z. w całości.

Dowód: postanowienie Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 04.12.2014 r. - k.19

Pismem z dnia 28 stycznia 2015 r. strona powodowa wezwała pozwaną do zapłaty kwoty 1 284,77 zł.

Dowód: ostateczne przesądowe wezwanie do zapłaty - k.52 - 53

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie co do kwoty 96,27 zł.

Przepis art.555 k.c. przepisy o sprzedaży rzeczy stosuje się odpowiednio do sprzedaży energii, praw oraz wody. Natomiast przepis art.535 § 1 k.c. przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę.

Stwierdzić należy, że strona powodowa nie udowodniła swego roszczenia zgodnie z wymaganiami przepisu art. 6 k.c. Dochodząc należności z tytułu dostarczonej energii elektrycznej do nieruchomości przy ul. (...)w M., strona powodowa winna była, najpóźniej składając pismo z dnia 9 lutego 2016 r. dołączyć wszystkie faktury VAT wnioskowane jako dowody w sprawie, na co zwracał uwagę kurator pozwanej w odpowiedzi na pozew. Zwrócić należy uwagę, że po przekazaniu sprawy z elektronicznego postępowania upominawczego przez Sąd Rejonowy Lublin – Zachów w Lublinie

do Sądu Rejonowego w Kłodzku strona powodowa została wezwana m. in. do złożenia 2 kompletów załączników wymienionych w pozwie jako lista dowodów. Strona powodowa nie uczyniła zadość temu wezwaniu i wśród innych nowych dowodów do pozwu na urzędowym formularzu dołączyła fakturę VAT nr (...), fakturę VAT nr (...) załącznikiem i notę odsetkową nr (...), przy czym jako wnioski dowodowe oznaczyła pierwszą fakturę VAT nr (...) i notę odsetkową nr (...). Nie przedłożyła pozostałych faktur/not odsetkowych o numerach (...), (...), (...) i (...). Słusznie podniósł kurator pozwanej, że nota odsetkowa nie może stanowić dowodu na istnienie wierzytelności termin ich płatności. Dowodem na okoliczność istnienia wierzytelności, jej wysokości i terminu płatności stanowią faktury za poszczególne okresy rozliczeniowe. Skoro kurator pozwanej zakwestionował notę odsetkową jako dowód w sprawie, to strona powodowa winna była dołączyć poszczególne faktury VAT wymienione w notce odsetkowej jako dokumenty źródłowe.

Mając na względzie dowody przeprowadzone na wniosek strony powodowej w postaci umowy o dostawę i sprzedaż energii wraz z aneksem, fakturę VAT nr (...) oraz postanowienia spadkowego, Sąd uznał, że zasadnym jest zasądzenie kwoty wynikającej z tej faktury VAT, tj. 96,27 zł. Podzielić należy stanowisko pozwanej reprezentowanej przez kuratora, że strona powodowa nie udowodniła, jaka ilość energii została faktycznie dostarczona do przedmiotowej nieruchomości, ponieważ w istocie wskazane w pozwie kwoty dotyczyły należności według prognozowanego zużycia. Dowodem określającym, czy istotnie zużycie energii przekroczyło wartość prognozowaną powinno być rozliczenie okresu prognozowanego w postaci odpowiedniej faktury VAT. Zwrócił na to uwagę kurator pozwanej w odpowiedzi na pozew podnosząc, że w fakturze VAT (...), która nie została jednak powołana jako dowód wyniku, w jaki sposób następowało rozliczenie finansowe ogółem. Rzeczą strony powodowej było przedłożenie takiego rozliczenia za okres od listopada 2013 r. do lutego czy też marca 2014 r., wszak za ten okres dochodzone są należności, natomiast faktura VAT nr (...) nie dotyczy kosztów dostawy energii ekлекtycznej do nieruchomości, tylko należności za wznowienie dostaw. Zbędnym jest przytaczanie stanowiska pozwanej wyrażonego w załączniku do protokołu z dnia 2 marca 2016 r., lecz zasadnie wskazał, iż przewidywana wysokość należności, to nie jest przecież potwierdzenie faktycznej wysokości zobowiązania wynikającego z rzeczywistego zużycia energii. Blankiety mogą stanowić dowód jedynie na okoliczność, że strona powodowa przewidywała, iż wartość zużytej energii będzie wynosiła mniej więcej tyle, ile wskazano w blankietach, nie wynika z nich natomiast w żadnym wypadku, aby takie właśnie było faktyczne zużycie. Jest przy tym faktem powszechnie znanym, a więc niewymagającym dowodu (art.228 § 1 k.p.c.), że jeżeli odbiorca energii elektrycznej dokonuje zapłaty na podstawie prognozowanego zużycia, to po zakończeniu danego okresu następuje rozliczenie z faktycznie dostarczonej ilości energii i stwierdzenie, czy występuje niedopłata czy nadpłata.

Sąd oddalił wniosek strony powodowej o wyrażenie zgody przez Sąd na złożenie niniejszego wniosku dowodowego celem zobowiązania operatora (...) tj. (...) S.A.Oddział we W., po pierwsze z uwagi na brak jego precyzyjnego sformułowania, bowiem nie wynika z niego czy strona powodowa sama zwrócić by się miała do (...) S.A., czy też Sąd, po drugie dowód ten w odniesieniu do przepisu art.227 k.p.c. jest zbędny, ponieważ strona powodowa w kontekście stanowiska pozwanej winna była dołączyć do pozwu, bądź najpóźniej z pismem z dnia 9 lutego 2016 r. odpowiednie faktury VAT na okoliczność wysokości dochodzonych roszezeń, terminów płatności i zużytej energii. Strona powodowa sama zresztą w piśmie z 9 lutego 2016 r. podała, że „każda faktura VAT opatrzona jest danymi takimi jak wskazanie ilości kWh, zawiera szczegółowe rozliczenie zużycia za dany okres wraz ze wskazaniem strefy, taryfy, ilości zużytej energii w kWh oraz wartości netto oraz stawki VAT”. Z bliżej nieznanymi względów strona powodowa faktur VAT nie dołączyła, o czym wspomniano już wyżej. Przepis art.217 k.p.c. stanowi: Strona może aż do zamknięcia rozprawy przytaczać okoliczności faktyczne i dowody na uzasadnienie swoich wniosków lub dla odparcia wniosków i twierdzeń strony przeciwnej. § 2. Sąd pomija spóźnione twierdzenia i dowody, chyba że strona uprawdopodobni, że nie zgłosiła ich we właściwym czasie bez swojej winy lub że uwzględnienie spóźnionych twierdzeń i dowodów nie spowoduje zwłoki w rozpoznaniu sprawy albo że występują inne wyjątkowe okoliczności. § 3. Sąd pomija twierdzenia i dowody, jeżeli są powoływane jedynie dla zwłoki lub okoliczności sporne zostały już dostatecznie wyjaśnione. To strona powodowa reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika winna odpowiednio dowody wnioskować, a dowody te powinny być złożone po wezwaniu doręczonym pełnomocnikowi strony powodowej 9 lipca 2015 r. Sąd nie stawiałby również zarzutu, gdyby faktury VAT dołączono do pisma z 9 lutego 2016 r. tymczasem w odniesieniu do dowodów przeprowadzonych na rozprawie, ze względów powyższych brak jest podstaw do zasądzenia należności w

pozostalej wysokości ze względu na treść przepisu art. 6 k.c. Z tych względów Sąd oddalił dalej idące powództwo jako nieudowodnione.

Sąd przyznał kuratorowi dla nieznaney z miejsca pobytu pozwanej wygodzenie w kwocie 221,40 zł obejmującej również należy podatek VAT ustalając je na podstawie § 1 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 13 listopada 2013 r. w zw. z § 6 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie. Wg § 1 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 13 listopada 2013 r. wysokość wynagrodzenia kuratora ustanowionego dla strony w sprawie cywilnej, zwanego dalej "kuratorem", nie może przekraczać stawek minimalnych przewidzianych przepisami określającymi opłaty za czynności adwokackie, a w przypadku gdy kuratorem jest radca prawny, przepisami określającymi opłaty za czynności radców prawnych. Zatem wniosek kuratora pozwanej o przyznanie wysokości dwukrotności stawki minimalnej był nieuprawniony.

O kosztach procesu orzeczono stosowanie do przepisu art.100 k.p.c. stosunkowo je rozdzielając. Strona powodowa poniosła koszty 448,40 zł (opłata od pozwu 30 zł, 17 zł opłata skarbową, 221,40 zaliczka na poczet należności kuratora i koszty zastępstwa procesowego 180 zł) i wygrała proces w 7 %. Zatem z kosztów procesu strony powodowej należą się koszty 31,39 zł (7 % z 448,40 zł).